

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/591/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215219609
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2215219609.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred samosudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a. s., so sídlom, 841 04 Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom Nám. Martina Benku 6, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: V. A., G.. X.Q. XXXX, K. V. O. Č.. XXX, XXX XX U. O., o zaplatenie 582,75 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 392,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 392,75 eur od 29.júla 2014 až do zaplatenia na číslo účtu vedené v Poštovej banke a.s., IBAN: A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, K.; O., Z.: XXXXXXXXXX, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 38,90 eur na trovách právneho zastúpenia a 12,01 eur na trovách spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.novembra 2015 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu istiny vo výške 582,74 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 17.decembra 2013 č. XXXXXXXXXX poskytol žalovanej úver vo výške 500 eur, za úrok vo výške 100 eur, pričom veriteľ si účtoval za poskytnutie úveru servisný poplatok vo výške 90 eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 690 eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,50 eur (splátky úroku) a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 68,25 eur (istina vo výške 73,26%, úrok vo výške 13,55%, servisný poplatok vo výške 13,19% z každej jednotlivej splátky). Prvá splátka bola splatná 10.deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodli zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila žalovaná podpisom zmluvy. Žalovaná uhradila len 107,25 eur, pričom posledná úhrada v sume 70 eur bola vykonaná 24.apríla 2014. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania so splatením úveru, žalobca v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka zosplatnil celý úver. Žalobcom uplatnená suma 582,75 eur predstavuje rozdiel medzi sumou 690 eur a čiastkou 107,25 eur, ktorú žalovaná do podania žaloby zaplatila. Žalobca si okrem istiny uplatňuje úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 582,75 eur od 29.júla 2014 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

Súdny poplatok bol žalobcom zaplatený až 25.februára 2016 vo výške 34,50 eur (č.l. 18).

Súd žalobu podľa § 79 ods. 4 O. s. p. spolu s procesnými poučeniami vrátane ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. doručil žalovanej (dňa 11.marca 2016, č.l. 11), zároveň ju vyzval, aby sa k veci v lehote 15 dní písomne vyjadrila.

Predmetom konania je suma nižšia než 1.000 Eur. Podľa § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor. Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Podľa ods. 2 pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Keďže v konaní ide o drobný spor, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, podľa § 115a ods. 2 O.s.p.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Toto oznámenie bolo uverejnené na úradnej tabuli súdu od 11.apríla 2016 až do vyhlásenia rozhodnutia (22.apríla 2016).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a pripojenými listinnými dôkazmi, najmä Zmluvou o spotrebiteľskom úvere Kešovka č. XXXXXXXXXX zo 17.decembra 2013 (č.l. 3), predžalobnou upomienkou, Oznámením o zosplatnení záväzku zo 7.augusta 2014 (č.l. 6), stanoviskom žalobcu doručeným súdu 2.marca 2016 (č.l. 19 - 20).

Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo 17.decembra 2013, ktorá je na formulárovom tlačive žalobcu, označenom aj ako KEŠOVKA, vyplýva, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 500 eur s úrokom 20 % z istiny pri úvere poskytnutom. Podľa uvedeného tlačiva si za poskytnutie úveru mal žalobca účtovať odmenu vo výške 18 % z istiny. RPMN je vo výške 67,70%. Podľa zmluvy sa žalovaná ako dlžník zaviazala zaplatiť istinu vo výške 500 eur, úrok vo výške 100 eur a servisný poplatok vo výške 90 eur, a tak celková dlžná suma na úhradu bola vo výške 690 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť 13. mesačnými splátkami, a to prvé tri splátky po 2,50 eur a nasledujúcich 10 splátok po 68,25 eur (istina vo výške 73,26%, úrok vo výške 13,55% a servisný poplatok vo výške 13,19% z každej jednotlivej splátky). Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN ku dňa podpisu zmluvy bola vo výške 45,94%. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky alebo do maximálnej výšky v zmysle §3a Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. V prípade, ak dosiahne výška zmluvnej pokuty maximálnu výšku sankcií podľa vyššie citovaného právneho predpisu a nedôjde k uhradeniu celkovej dlžnej čiastky, bude následne dlžníkovi/spoludlžníkovi účtovaný zákonný úrok z omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. V prípade nesplácania úveru bude veriteľ vymáhať dlžnú čiastku v rozhodcovskom alebo súdnom konaní a na základe právoplatného exekučného titulu následne v exekučnom konaní.

Žalobca predžalobnou upomienkou z 29.mája 2014 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 582,75 eur do 5 dní od obdržania výzvy v hotovosti obchodnému zástupcovi, resp. do pokladne spoločnosti, resp. na špecifikovaný bankový účet, pričom ju súčasne v súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka upozornil, že po márnom uplynutí 15-dňovej lehoty bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky so zmluvne dojednanými sankciami.

Prípisom zo 7.augusta 2014 žalobca žalovanej oznámil zosplatnenie úveru (späťne) k 28.júlu 2014 z dôvodu omeškania, pričom ju vyzval na úhradu sumy 699,25 eur. Pričom nevyplýva z nej pre ktorú omeškanú splátku došlo k zosplatneniu, samotné omeškanie najstaršej splatnej splátky, tiež nevyplýva z uvedenej sumy koľko je z toho na istinu úveru, koľko na úroku a na poplatkoch a nie je ani pripojené doručenie zosplatnenia žalovanej. Žalobca pripojil len hromadný podací hárok, čo potvrdzuje len podanie nejakej zásielky, avšak nie jeho doručenie žalovanej.

V danom prípade súd sa predovšetkým zaoberal náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže uvedenú zmluvu je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 2 písm. a), b) a c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu, okrem takej finančnej inštitúcie, ktorej nebolo udelené povolenie na činnosť Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 9 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o

spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

I keď sporná zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), je zrejme, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavretí nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah žalobcu a žalovaného založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv) a ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností). Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy) je potrebné vykladať v súlade s obsahom smernice 93/13/EHS v zmysle princípu tzv. nepriameho účinku smernice, podľa ktorého súd je povinný vykladať vnútroštátne právo v súlade s cieľmi, ktoré boli sledované touto smernicou - táto sa nevzťahuje len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z uvedeného § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale na všetky zmluvy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o spornú zmluvu, žalovaný má s poukazom na § 2 písm. a) citovaného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže pri jej uzavretí nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a žalobca má s poukazom na § 2 písm. b) citovaného zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovaným vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Súd mal za preukázané, že medzi spoločnosťou žalobcu a žalovanou bola dňa 17. decembra 2013 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 500 eur, za úrok 100 eur a servisný poplatok 90eur, že žalovaná mala poskytnutý úver splatiť 13. mesačnými splátkami, a to počnúc 10. dňom po uzavretí zmluvy, pričom každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Prvé tri splátky mali byť uhradené vo výške po 2,50 eur mesačne a nasledujúcich 10 splátok po 68,25 eur mesačne.

Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. f) túto nie je možné nahradiť určením počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. k/. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybne tento údaj v predmetnej zmluve chýba. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. k/ vyššie citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6. augusta 2013.

V predmetnej zmluve chýbajú obligatórne náležitosti, čo spôsobuje dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa opäť v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona obchodná praktika sa považuje za nekalú ak a/ je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti b/ podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výroku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktoré mu je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9.

Podľa § 8 ods. 3 citovaného zákona obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Odbornou starostlivosťou v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

Podľa § 4 ods. 8 citovaného zákona predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, leš, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Pokiaľ ide o termíny splatnosti dojednaných splátok, táto je v zmluve dojednaná v čl. II, pričom v tejto časti sa konštatuje, že prvá splátka je splatná na 10.deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia je splatná na 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Toto ustanovenie, pokiaľ ide o splatnosť splátok, je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné a zmatečné, pretože nejednoznačne a zložito určuje termíny splatnosti jednotlivých splátok, keďže na základe takéhoto ustanovenia je bežný spotrebiteľ odkázaný sám si vypočítavať splatnosti jednotlivých splátok. Čím zložitejšie je ustanovená splatnosť každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať včas, naviac, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby boli určito a presne vymedzené jednotlivé termíny splatnosti splátok. Preto súd vyvodil, že na túto časť zmluvy nemožno prihliadať. Navyše aj žalobca, neodvodniac prečo a akým spôsobom dospel k určeniu splatností splátok rôznymi dátumami výberu (č.l. 19 rub), v podstate ich súdu ani nevysvetlil, z čoho je evidentné, že takéto zmluvné ustanovenie o splatnosti splátok je skutočne nezrozumiteľné.

Ďalej výška celkovej odplaty, aj keď bola v zmluve uvedená v sume 100 eur ako úrok, táto zahŕňala 20 % úrok z úveru, a servisný poplatok 90 eur, teda nie je zrejmé v akej výške v jednotlivých splátkach mali byť tieto uhrádzané. Je pravda, že v určených 10.splátkach, ktoré mala žalovaná zaplatiť po 68,25 eur je v zátvorke po tejto určenej splátke uvedený text „istina vo výške 73,26%, úrok vo výške 13,55% a servisný poplatok vo výške 13,19% z každej jednotlivéj splátky“. Opäť však takáto formulácia je nejednoznačná a pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná. Je zmatujúca informácia, že v mesačnej splátke je zahrnutý úrok 13,55%, pričom v prvej časti zmluvy je uvedený úrok 20%. Tiež žalobca tvrdí, že prvé tri splátky sú len úroky, ktoré sú určené mesačnými splátkami po 2,50 eur. Opäť táto suma, resp. informácia je nezrozumiteľná, matematicky nie je možné podradiť ani pod 20% úrok, ani pod 13,55% úrok. Navyše nie je ani zrejmé za čo si veriteľ účtoval servisný poplatok, s akým úkonom bola spojená táto „služba“. Zmluva v tejto časti je preto neurčitá a z toho dôvodu absolútne neplatná s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše opäť takýto postup možno vyhodnotiť ako nepoctivé správanie a nekalú obchodnú praktiku, ktorou žalobca sa snažil vyvolať dojem nízkeho zmluvného úroku. „Servisný poplatok vo výške 18%“ ako zisk veriteľa, pokiaľ nesúvisí s nejakým iným konkrétnym jeho plnením vo vzťahu k dlžníkovi okrem poskytnutia úveru, predstavuje vo svojej podstate úrok. V danom prípade, ak by sme vychádzali zo záveru, že takáto odmena, resp. servisný poplatok je len za to, že bol poskytnutý

úver, znamená to, že mal byť zahrnutý do úroku a v takomto prípade dohodnutý úrok by predstavoval 38% istiny za dohodnutú dobu 13 mesiacov splatnosti, čo ročne činí 35,07%. Opäť však prepočty do jednotlivých splátok nie sú v súlade v zmluve uvedeným textom „servisný poplatok vo výške 13,19% z každej jednotlivéj splátky“.

Uvedené nedostatky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods.1, písm. b/ sankcionuje tým, že takýto spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V tejto súvislosti súd zisťoval priemerné úrokové sadzby na internetovej stránke NBS pri spotrebiteľských úveroch v decembri 2013 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov a zistil priemernú úrokovú sadzbu 14,79% p.a. Súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.apríla 2012 uviedol, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník z takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané, až úžernícke úroky.

Podľa názoru súdu, pokiaľ dohodnutý úrok predstavuje navýšenie viac ako 100% oproti priemeru bánk, ide o úrok neplatný pre rozpor so zásadou dobrých mravov.

Aj z uvedených dôvodov súd preto vyhodnotil časť úverovej zmluvy, a to v časti dohody o odplate za neplatu s poukazom na § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 41 Občianskeho zákonníka. V tomto konkrétnom prípade sú však pochybnosti o platnosti zmluvy aj pre jej nezhody vôle s prejavom vo vzťahu k základnej náležitosti úverovej zmluvy, t.j. výšky úveru. V prvej časti zmluvy je totiž uvedená výška úveru 500 Eur, ale v ďalšej časti sa žalovaný zaviazal uhradiť istinu 690 Eur. Ako už súd uviedol zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná a preto aj tieto povinné náležitosti zmluvy musia byť uvedené v písomnej forme. Aj pri závere o absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka by žalovaná mala žalobcovi vrátiť len skutočné plnenie, ktoré od žalobcu dostala s poukazom na § 457 Občianskeho zákonníka.

Žalovaná sa k veci vôbec nevyjadрила a vzhľadom na zistenú skutočnosť, súd dospel k záveru, že žalobca poskytol žalovanej úver len vo výške 500 eur, žalovaná celkom uhradila sumu 107,25 eur, preto dlh žalovanej voči žalobcovi je vo výške 392,75 eur. Preto žalobe súd vyhovel len v tejto časti a vo zvyšku ju ako nedôvodnú zamietol z vyššie uvedených dôvodov.

Súd vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere skúmal zároveň aj platnosť dojednaní povinnosti žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov. Je zrejmé, že formulár obchodných podmienok na rube zmluvy, ktorý v bode 3. upravuje oprávnenie veriteľa - žalobcu požadovať od dlžníka/spoludlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky (...), bol žalobcom pripravený vopred. Žalobca individuálnosť dohody o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov a ich výškach vo formulárovom tlačive nepreukázal. S poukazom na § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, je aj v tejto spotrebiteľskej veci predpísaná zákonná domnienka, že zmluvné dojednanie dohodnuté medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, pokiaľ dodávateľ nepreukáže opak. Žalobca v danom prípade opak nepreukázal, a tak súd konštatuje, že žalovaný štandardný formulár žalobcu, ako dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách, podpísal bez možnosti ovplyvniť vopred pripravený text na predtlačí štandardného formulára žalobcu s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny žalovanou, čo nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Z činnosti súdu je známe, že žalobca podmienku, na základe ktorej je spotrebiteľ povinný zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov používa vo všetkých Obchodných podmienkach zmlúv o úvere uzavretých so spotrebiteľmi. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd zmluvné dojednanie o povinnosti spotrebiteľa (žalovanej) zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnou ako celok, preto je vylúčené prípadné moderovanie zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka, ktoré nadobudlo účinnosť od 1.1.2008.

Žalobca sa domáhal aj zaplataenia úroku z omeškania v sadzbe 5,15 % ročne zo žalovanej sumy od 29.júla 2014 až do zaplataenia. Žalobca si právo podľa § 565 OZ, teda predčasné zosplatenie úveru pre omeškание s úhradou splátok, uplatnil voči žalovanej prípisom vyhotoveným 7.augusta 2014 odoslaným žalovanej dňa 11.augusta 2014, v ktorom oznamoval žalovanej zosplatenie úveru spätne k 28.júlu 2014 a nasledujúcim dňom sa žalovaná mala dostať do omeškania.

Žalovaná sa skutočne dostala do omeškania so splácaním úveru a bola v omeškani dlhšom ako tri mesiace minimálne už s treťou splátkou, a následne s každou ďalšou splátkou. Žalobca tak mal právo po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, s ktorej úhradou bola žalovaná v omeškani, žiadať vrátenie celej dlžnej sumy. Žalobca oznámenie o zosplatení celého záväzku zaslal žalovanej listom zo 7.augusta 2014, v ktorom žalovanej oznámil, že úver sa stal splatným dňa 28.júlu 2014. Prvý deň omeškania žalovanej s úhradou dlžnej sumy tak bolo od 29.júla 2014, od ktorého súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v zákonnej výške, keď v prvý deň omeškania bola základná úroková sadzba ECB 0,15 % a táto sa v zmysle citovaného nariadenia pre účely úroku z omeškania zvyšuje o 5 percentuálnych bodov. Žalobcovi tak patrí úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne.

Z uvedených dôvodov vyhovel súd návrhu iba v časti nezaplataenej istiny vo výške 392,75 eur a príslušenstva v podobe úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 392,75 eur od 29.júla 2014 až do zaplataenia. V ostatnej časti žalobu zamietol s poukazom na zistený skutočný dlh na úvere ako aj na to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov

Ak nebolo priznané právo v žalovanej výške, nevznikol žalobcovi ani nárok na zaplataenie úroku z omeškania z tejto sumy a preto súd žalobu zamietol aj v časti požadovaného úroku z omeškania z prevyšujúcej sumy.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ods. 2, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď po procesnej stránke bol vo väčšom rozsahu úspešný žalobca (úspešný v časti 67,40% ku 32,60%), a teda pomer úspechu predstavuje 34,80%, preto mu súd náhradu trov konania priznal podľa jeho pomeru úspechu v konaní, t.j. vo výške 34,80% z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 111,77 eur (2x úkony právnej služby po 38,18 eur + 2x režijný paušál vo výške 8,39 eur + DPH), t.j. vo výške 38,90 eur a 34,80% z uplatnenej náhrady za zaplataený súdny poplatok vo výške 34,50 eur, t.j. vo výške 12,01 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).